

1. Když Bůh v své mo-ci po-vsta-ne, dav
tu u - te - kou mu od tvá - ři zlost
ne - přá - tel se roz - va - ne a před ním
pá - ší - cí a mo - dlá - ři, i kdo ho
pryč se skli - dí, Jak vět - rem dým se
ne - ná - vi - dí.
roz - há - ní, tak roz - že - neš je v žehrá - ní
svou ru - kou tre - sta - jí - cí, a jak se
ná - hle roz - plý - vá vosk, když jej o - heň
o - hří - vá, tak zhynou bez - bož - ní - ci.

2. Tu spravedliví po celý / den před Bohem se veselí, / jej svými slaví zpěvy, / tu budou plesat s radostí / a poskakovat s vděčností, / když Pán se jim sám zjeví. / Nuž, žalmy Bohu zpívejte / a jméno jeho vzývejte, / svou cestu tomu spravte, / jenž v oblacích se vznášívá / a Hospodin se nazývá, / vždy srdcem svým ho slavte.

3. Plesejte před ním, vzdejte čest, / on sirotků sám Otec jest / v své lásce přebohaté. / On vdov je mocný ochránce / a před útlakem zastánce, / Bůh v svatyni své svaté. / Samotné v domy rozplodí, / z okovů vězně vyvodí, / jsou v očích jeho drazí, / však vzpurné, již se rouhají / a láskou jeho zhrdají, / Pán v zemi pusté sází.

4. Ó Bože, hojný v milosti, / tys vyprostil lid z úzkosti, / zlost nepřátelů zhasla. / Tys vyvolené předcházel / a po poušti je provázel, / až celá zem se třásla. / Před Boží tváří nebesa / i všechna jejich tělesa / se hrůzou rozplývala, / i hora Sinaj před Bohem / se chvěla v strachu přemnohém, / vždyť svého Pána znala.

5. Buď požehnán Pán s vroucností, / dne každého nás v hojnosti / zahrne dary svými; / Bůh silný, naše spasení, / ó vzdávejme mu chválení / vždy zpěvy srdečnými. / On sám je Pán Bůh silný náš, / v čas soužení je naše stráž, / náš hrad i naše sláva. / Bůh s námi, kdo nám uškodí? / I ze smrti Pán vyvodí, / po smrti život dává.